

11. TĒMA 3. – 9. SEPTEMBRIS

GAIDĪŠANA PĀRBAUDĪJUMOS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rm 15:4, 5; Rm 5:3–5; 1Sam 26; Ps 37:1–11.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet Gara auglis ir .. pacietība” (Gal 5:22)

Zinātnieki veica eksperimentu ar 4 gadus veciem bērniem un zefīriem. Katram bērnam zinātnieks teica, ka viņi var dabūt zefīru. Tomēr, ja bērns pagaidīs, kad zinātnieks atgriezīsies, viņš dabūs divus zefīrus. Daži bērni apēda zefīru uzreiz pēc tam, kad zinātnieks izgāja no telpas, taču citi gaidīja. Tika piefiksētas atšķirības.

Tad zinātnieki turpināja novērot šos bērnus pusaudžu gados. Tie, kas varēja pagaidīt, izrādījās labāk pielāgojušies, veiksmīgāki un pārliecinātāki nekā tie, kas negaidīja. Šķiet, ka pacietība norādīja uz kaut ko lielāku, kaut ko svarīgāku cilvēka raksturā. Nav brīnums, ka Kungs saka, lai mēs to izkopjam.

Šajā nedēļā aplūkosim, kas varētu slēpties aiz visgrūtākā pārbaudījuma – tas ir, aiz gaidīšanas.

NEDĒĻAS KOPSKATS:

Kāpēc mums reizēm ir tik ilgi jāgaida? Kādas mācības par pacietību mēs varam apgūt, esot pārbaudījumos?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. septembrī.

Pacietības Dievs

Izlasi Rm 15:4, 5. Ko mēs šajos pantos varam atrast sev? _____

Mēs parasti esam nepacietīgi attiecībā uz to, ko patiešām ļoti gribam vai kas mums ir apsolīts, bet vēl nav iedots. Mēs bieži kļūstam apmierināti tikai tad, kad beidzot saņemam kāroto. Tā kā mēs reti dabūjam, ko mēs gribam, mēs bieži esam nolēmti satraukumam un nepacietībai. Un šajā stāvoklī ir gandrīz neiespējami saglabāt mieru un uzticību Dievam.

Gaidīšana ir sāpīga pēc definīcijas. Ebreju valodā viens no vārdiem, kas nozīmē "gaidīt pacietīgi" (Ps 37:7), cēlies no ebreju valodas vārda, ko var tulkot kā "būt lielās sāpēs", "trīcēt", "drebēt", "būt ievainotam", "būt ciešanās". Mācīties pacietību nav viegli. Reizēm tā ir pati būtība tam, ko nozīmē atrasties pārbaudījumos.

Izlasi Ps 27:14, Ps 37:7 un Rm 5:3–5. Ko šie panti mums pasaka? Pie kā noved pacietība?

Gaidot mēs varam koncentrēties uz vienu no divām lietām. Mēs varam pievērsties tam, ko mēs gaidām, vai arī mēs varam pievērsties Viņam, kurš visu tur Savās rokās. Atšķirība ir nevis tajā, cik ilgi mums jāgaida, bet mūsu attieksme gaidot. Ja mēs uzticamies Kungam, ja mēs noliekam visu savu dzīvi Viņa rokās, ja mēs nododam savu gribu Viņam, tad mēs varam uzticēties, ka Viņš darīs to, kas un kad mums ir vislabākais, lai arī cik grūti reizēm ir tam noticēt.

Kas ir tas, ko tu izmisīgi gaidi? Kā tu vari iemācīties pilnībā padoties Dievam un Viņa nospraustajam laikam? Lūdz, lai tu varētu iegūt Kungā pilnīgas paļāvības un pakļaušanās attieksmi. _____

Dieva laikā

Izlasi Rm 5:6 un Gal 4:4. Ko šie panti mums atklāj par Dieva nolikto laiku? _____

Pāvils šajos pantos mums paziņo, ka Jēzus nāca, lai mirtu par mums tieši īstajā laikā. Bet Pāvils nepasaka, kāpēc tas bija īstais laiks. Ir ļoti viegli lasīt šos pantus un domāt: kāpēc Jēzus gaidīja tūkstoš gadus, līdz Viņš nāca uz zemi, lai tiktu galā ar grēku? Vai universs nesaprata, ka grēks ir ļoti slikts jau sen pirms tam? Mēs arī varam jautāt, kāpēc Jēzus gaida, lai nāktu otrreiz? Mēs arī varam jautāt, kāpēc Kungs gaida tik ilgi, lai atbildētu uz mūsu lūgšanām?

Padomājiet, piemēram par 70 nedēļu pravietojumu no Dan 9:24–27. Tas ir pravietojums, kas norāda uz Jēzu kā Mesiju (pārskatiet to, ja jums tas nepieciešams). Cik ilgs bija šis laika periods? Ko tas stāsta jums par mācīšanos gaidīt Dieva nolikto laiku, pat ja tas mums liekas ilgs laiks? _____

Ir daudz svarīgu garīgu iemeslu, kāpēc mēs piedzīvosim gaidīšanas laikus. Pirmkārt, gaidot mēs varam pārvirzīt savu uzmanību no tā, ko gaidām, uz pašu Dievu. Otrkārt, gaidīšana ļauj mums attīstīt skaidrāku izpratni par mūsu pašu motīviem un ilgām. Treškārt, gaidīšana veido neatlaidību – garīgu stāju. Ceturtkārt, gaidīšana atver durvis, lai varētu attīstīties daudzas garīgas īpašības, tādas kā ticība un uzticība. Piektkārt, gaidīšana ļauj Dievam ielikt vietā citus puzzles gabaliņus no lielākā attēla. Sestkārt, mēs varbūt nekad neuzzināsim iemeslu, kāpēc mums ir jāgaida. Tāpēc mēs mācāmies dzīvot ticībā. Vai vari izdomāt vēl kādu iemeslu gaidīšanai?

Kādus piemērus tu vari atrast Bībelē tam, kā Dievs visu dara Savā laikā, un kā šie piemēri varētu palīdzēt tev iemācīties uzticēties, ka Viņš darīs tavā labā to, kas ir vislabākais, īstajā laikā? (Padomājiet, piemēram, par Ābrahāmu, Sāru un apsolīto dēlu.) Vienlaikus jautājiet sev: “Ko es varbūt daru tādu, kas var aizkavēt atbildi uz lūgšanu, uz ko jau sen varēja atbildēt?” _____

Dāvids – paraugs gaidīšanā

1Sam 16:1–13 mēs redzam jauno Dāvidu, ko Samuēls svaida kā ķēniņu. Tomēr no viņa tēva Isaja laukiem līdz Jeruzalemes tronim bija tāls ceļš. Nav šaubu, reizēm viņš jutās kā ugunī.

Vispirms puisis tiek aicināts spēlēt mūziku, lai mierinātu Saula satraukto garu (1Sam 16). Vēlāk viņš kļūst par Israēla varoni, nogalinot Goliātu (1Sam 17). Tad paiet daudz gadu, kuru laikā Dāvids dzīvo savu dzīvi. Gan Sauls, gan viņa dēls Jonatāns zina, ka Dāvidam ir lemts kļūt par nākamo ķēniņu (1Sam 23:17, 1Sam 24:20). Bet Dāvids nedara neko, lai virzītu uz priekšu savu Dieva doto likteni. Patiesībā šķiet, ka viņš dara pretējo. Pat tad, kad Sauls mēģina viņu nogalināt un Dāvids nocērt gabalu no viņa ķēniņa apģērba, viņš vēlas, kaut viņš nekad nebūtu to darījis (1Sam 24:5–7). Kad Sauls atkal cenšas nogalināt Dāvidu, Dāvids atsakās nogalināt Saulu, kaut arī rodas tāda izdevība (1Sam 26:7–11).

Izlasi 1Sam 26:1–11. Kāpēc Dāvids atsakās nogalināt Saulu? Kādus principus tas māca mums par to, kā Dievs īsteno Savus plānus mūsu dzīvē? _____

Tagad izlasi 1Sam 26:12–25. Kā Dāvida atteikšanās nogalināt Saulu ietekmē pašu Saulu? Ko tas māca mums par to, kādas priekšrocības ir gaidīšanai uz Dievu? _____

Paraugoties kopumā uz Dāvida ceļu līdz tronim, mēs varētu to apkopot īsā teikumā – negrāb to, ko Dievs tev nav vēl iedevis. Dieva dāvanas vienmēr vislabāk ir saņemt no Viņa rokas un Viņa laikā. Tas var prasīt ļoti ilgu gaidīšanas laiku. Pupiņu asni var izaugt burtiski dažu stundu laikā, bet līdz ozolam paies daudzi gadi. Toties, kad nāks spēcīgi vēji, koku varenās saknes tos noturēs.

Padomā, cik viegli Dāvids varētu attaisnot Saula nogalināšanu. (Galu galā Dāvidam bija teikts, ka tronis piederēs viņam, un Sauls taču bija tik ļauns.) Tomēr viņa rīcība runā par patiesu uzticību Dievam. Ko tu varētu paņemt no viņa piemēra, lai arī kas būtu tas, ko gaidi tu? _____

Elija: problēma ar steigu

Spēku parāde Karmela kalnā bija beigusies (1ķēn 18). Uguns bija nākusi no debesīm, visi cilvēki bija atzinuši patieso Dievu, un viltus pravieši bija gājuši bojā. Dievs bija attaisnots. Jūs varbūt domājat, ka šīs dienas beigās Elija bija pieaudzis garīgajā spēkā, bet pēkšņi viņš izdzird kaut ko, kas viņu iedzen tādās šausmās, ka viņš grib mirt. Izlasi pārējo stāstu 1ķēn 19:1–9. Pēdējie vārdi šajā pantā ir satraucoši: “Kunga vārds nāca pār viņu: ‘Ko tu šeit dari, Elija?’” (1ķēn 19:9, NIV) Acīmredzot Elijas bailes lika viņam skriet un nonākt nepareizajā vietā.

Pēc tādas spēcīgas Kunga iejaukšanās uz Karmela kalna Elijam vajadzēja būt ticības un uzticības pilnam. Tā vietā viņš bailēs bēg, lai glābtu savu dzīvību. Kādas mācības mēs varam gūt no šī sliktā piemēra?

Šis stāsts ilustrē kaut ko svarīgu: kad mēs steidzamies, mēs varam viegli nonākt nepareizā vietā. Elijas gadījumā viņa bailes bija tās, kas viņu pārņēma un steidzināja uz tuksnesi, ilgodamies, kaut viņš nekad nebūtu dzimis. Bet ir arī citas lietas, kas liek mums steigties prom no Dieva plāna mūsu dzīvei.

Izlasiet šos pantus: 1Moz 161–3; 4Moz 20:10–12; Soģu 14:1–3; Mt 20:20, 21; Lk 9:52–56; Apd 9:1. Kas lika šeit aprakstītajiem cilvēkiem bēgt prom no Dieva gribas?

Cik gan viegli ir ļaut tādām lietām kā ambīcijas, dusmas, kaisle, ticības trūkums vai iedomāta dedzība par Kungu likt mums steigties tur, kur mums nevajadzētu būt! Nevienam nav imūns pret šīm briesmām. Risinājums ir izkopt uzticību Dieva labestībai un žēlastībai, jo, kā mēs zinām, Dievs mīl mūs un grib darīt mums vislabāko. Tas nenotiek automātiski. Ticība var būt dāvana, bet tā ir dāvana, kas ir jāizkopj, jāaudzina un dedzīgi jāšargā.

Mācīties meklēt prieku Kungā

“Meklē savu prieku savā Kungā, tad Viņš tev dos, pēc kā tava sirds ilgojas!” (Ps 37:4)

Ps 37:4 ir brīnišķīgs apsolījums. Iedomājies, ka vari dabūt visu, ko tu vienmēr esi gribējis. Bet saņem to, ko sirds kāro, ir atkarīgs no tā, vai tev ir sirds, kas priecājas Kungā. Ko tad nozīmē “meklēt savu prieku Kungā”?

Izlasi Ps 37:1–11. Ps 37:4 konteksts ir varbūt mazliet pārsteidzošs. Dāvids raksta par to, ka ap viņu ir cilvēki, kas darbojas pret viņu un Dievu. Kad cilvēki darbojas pret mums, dabiskā reakcija bieži ir kļūt dusmīgam vai sākt sevi attaisnot. Bet Dāvids iesaka ko citu.

Kāds ir Dāvida padoms Dieva ļaudīm šajā situācijā?

Ps 37:1 _____

Ps 37:5 _____

Ps 37:7 _____

Ps 37:8 _____

Izlasi vēlreiz Ps 37:4. Nemot vērā jūsu piezīmes pie iepriekš minētajiem pantiem, ko nozīmē “meklēt prieku Kungā”? _____

Dāvids atkal un atkal dažādos veidos atkārtot: “Uzticieties Dievam.” Uzticieties, ka Viņš darbojas. Nesamulstiet, jo Dievs ir jūsu Dievs, un Viņš darbojas jūsu labā – pat tagad. Jums nav jāuzņemas atbildība un jācenšas visu sakārtot pašiem. Jūsu Tēvs Debesīs ir uzņēmies atbildību. Uzticieties Viņam. Uzticieties Viņam pilnībā.

Šajā kontekstā Dāvids raksta par prieka meklēšanu Kungā. Meklēt prieku Dievā nozīmē, ka mēs dzīvojam pilnīgas uzticības stāvoklī. Nekas nevar atņemt mums mieru, jo Dievs ir šeit un darbojas. Mēs varam Viņu slavēt, mēs varam pat smaidīt, jo neviens nevar pārspēt mūsu Dievu! Ja mēs mācīsimies to darīt, mēs patiešām saņemsim to, pēc kā mūsu sirds ilgojas, jo mēs saņemsim to, ko mūsu mīlošais Tēvs grib mums dot, – laikā, kas mums un Viņa valstībai būs vispiemērotākais.

Kā jūs varat mācīties “meklēt prieku Kungā”? Pavadiet kādu laiku lūgšanā, meklējot Dieva vadību, lai saprastu, kā tas var kļūt par realitāti tavā dzīvē. _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Sentēvi un pravieši” nodaļu “Dāvida svaidīšana” (637.–642. lpp.).

“Dieva plāns mūsu dzīvei var ietvert to, ka mums var būt ilgi jāgaida, un tas patiešām liek justies kā “tīģelī”. Pacietības mācīšanās šajā laikā var notikt, mācoties pievērsties Dievam un uzticēties, ka Viņš darbojas mūsu labā. Ir daudz iemeslu gaidīšanai, bet visi ir saistīti ar Dieva plānu piepildīšanu mūsu un Viņa valstības labā. Mēs varam zaudēt daudz, ja steidzamies Dievam pa priekšu, bet mēs varam iegūt daudz, saglabājot uzticības attieksmi un prieku Viņā.

Kungs sver un mēra katru pārbaudījumu. Es nevaru nolasīt Dieva nodomu visās manās grūtībās, bet Viņš zina, kas ir vislabākais, un es nodošu savu dvēseli, miesu un garu Viņam kā savam uzticīgajam Radītājam. ‘Jo es zinu, kam es esmu paļāvijs, un esmu pārliecināts, ka Viņš ir spēcīgs pasargāt man uzticēto mantu līdz viņai dienai.’ (2Tim 1:12) Ja mēs izglītotu un apmācītu savas dvēseles, lai tām ir vairāk ticības, vairāk mīlestības, lielāka pacietība un lielāka uzticība mūsu Debesu Tēvam, tad es zinu, ka mums būtu vairāk miera un laimes katru dienu, ejot cauri dzīves grūtībām.

Kungs nav iepriecināts, ka mēs raizējamies un uztraucamies Jēzus rokās. Ir vajadzīgs vairāk gan klusu gaidīt, gan vērot. Mēs domājam, ka, ja mēs nejūtam, tad neesam uz pareizā ceļa, un mēs turpinām meklēt kādu zīmi, kas to apliecina. Bet atskaites punkts ir nevis jūtas, bet ticība.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis” 2. sēj., 242. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko nozīmē tas, ka Jēzus “sver un mēra” katru pārbaudījumu? Kā tas, ka mēs to zinām, var palīdzēt, kamēr mēs gaidām?

2. Lūdziet, lai grupas dalībnieki sniedz personīgas liecības, ko nozīmē pacietīga gaidīšana. Kādas bija viņu bailes, viņu prieki? Kā viņi tika ar to galā? Ko viņi iemācījās? Kādiem apsollījumiem viņi pieķērās?

3. Ko jūs kā draudze vai grupa varat darīt, lai palīdzētu citiem, kas atrodas pārbaudījumu ugunīs, gaidot Dieva nolikto laiku kaut kam?

4. Kāda ir lūgšanas loma pacietības attīstīšanā? Vai ir kāds, par ko jūs varat lūgt, lai Gars attīsta viņa dzīvē pacietību?